

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/33/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009201985
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009201985.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobcu: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Žellova 2, Bratislava, za účasti: Ing. D. L., bytom P. H. XXX/X, Y. Y., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo DK 91/000395/2006/R zo dňa 18. júna 2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18.mája 2012, č. k. 4S 255/2009-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 18. mája 2012, č. k. 4S 255/2009-35, p o t v r d z u j e .

Najvyšší súd Slovenskej republiky nariaďuje Krajskému súdu v Bratislave vykonať opravu rozsudku z 18. mája 2012, č. k. 4S 255/2009-35, čo do dátumu vydania rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom z 18. mája 2012 (nesprávne pri opise uvedený dátum 18. mája 2010), č. k. 4S 255/2009-35, krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného číslo DK 91/000395/2006/R zo dňa 18. júna 2009 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie žalovaného“) podľa § 250j ods.2 písm. a), c), e) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie; žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím zamietol odvolanie Ing. D. L. a potvrdil platobný výmer č. 3444/04/2 zo dňa 29.septembra 2004, ktorým prvostupňový správny orgán, Všeobecná zdravotná poisťovňa, uložila Ing. D. L. zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 155,14 € spolu s trovami konania v sume 0,99 € z dôvodu porušenia povinnosti ustanovenej v § 10 ods. 1 písm. b) a v § 18 ods. 2 zákona NR SR č. 273/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorú ako osoba samostatne zárobkovo činná porušila tým, že poistné za obdobie od 1. apríla 2001 do 22. augusta 2001 neodviedla vôbec. Protestu prokurátora, podanému podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre žalovaný listom predsedu úradu zo dňa 7. októbra 2009 nevyhovel, pričom zaujal stanovisko, že zákon nepozná súbeh samostatne zárobkovo činnnej osoby s osobou vedenou v evidencii

nezamestnaných občanov. Žalobca v žalobe namietal, že žalovaný neskúmal, či platiteľka vykonávala v rozhodnom období okrem práce pre zamestnávateľa aj živnosť a či jej z tohto titulu nevznikla odvodová povinnosť. Tvrdenie žalovaného, že povinnosť platiť poisťné jej vznikla až od doby zaevidovania na úrade práce, nepovažoval za preukázané. Krajský súd konštatoval, že nie je možné zistiť, na základe akých podkladov zdravotná poisťovňa zisťovala vymeriavací základ k výpočtu poisťného a z akej pracovnej činnosti platiteľa. Žalovaný nezisťoval, či v kontrolovanom období od 1. januára 1995 do 31. marca 2001 mala Ing. L. príjem, z ktorého bola povinná platiť poisťné na zdravotné poistenie a správny orgán v rozhodnutiach dostatočne nevysvetlil, prečo na predmetné obdobie neprihliadal, nevysvetlil informáciu, podľa ktorej k 15. augusta 2008 zdravotná poisťovňa nemala evidenciu o pohľadávke voči platiteľke. Poukázal na skutočnosť, že v podaní zdravotnej poisťovne zo dňa 16. novembra 2004 sa uvádza, že Ing. L. podala odvolanie voči výmeru na zaplatenie dlžného poisťného i voči výmeru na zaplatenie poplatku z omeškania, pričom doklad o podaní odvolania voči výmeru č. 3444/04/2 (na zaplatenie poplatku z omeškania) sa v spise nenachádza. V spise sa nenachádzajú ani doklady preukazujúce jeho zistenia v zmysle príloh. Krajský súd preto dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, pretože vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a v konaní postupoval správny orgán v rozpore so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný včas podaným odvolaním. Nesúhlasil s tvrdeniami krajského súdu a pridržiaval sa svojho rozhodnutia č. DK 91/000395/2006/Rzo dňa 18. júna 2009 a vyjadrenia k žalobe z 23. februára 2010. Uviedol, že odvolanie podané p. Ing., L. dňa 13. októbra 2004 k platobnému výmeru zdravotnej poisťovne č. 3444/04 bolo žalovaným z obsahovej stránky posúdené aj ako odvolanie proti platobnému výmeru č. 3444/04/02. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ako aj z vyjadrenia žalovaného k žalobe je podľa jeho názoru zrejmé, že žalovaný sa v konaní nezaoberal obdobím pred 1. apríla 2001, nakoľko nebolo predmetom správneho konania. K dôvodu odvádzania poisťného p. Ing. L. ako samostatne zárobkovo činnou osobou poukázal na príslušné ustanovenia vtedy platného zákona č. 273/1994 Z. z., konkrétne na ustanovenia § 10 ods. 1 písm. b), § 15 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 2 a § 18 ods. 2. Uviedol, že vtedy platný zákon č. 273/1994 Z. z. nepoznal súbeh samostatne zárobkovo činnnej osoby s osobou vedenou v evidencii nezamestnaných občanov hľadajúcich zamestnanie. To isté platí, ak platiteľ poisťného bol poberateľom dávky sociálnej starostlivosti z dôvodu sociálnej odkázanosti. Platiteľ poisťného, ktorý bol samostatne zárobkovo činnou osobou bol povinný podľa vtedy platného zákona č. 273/1994 Z. z. platiť poisťné odo dňa vzniku oprávnenia na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti, v prípade Ing. L. od 17. septembra 1992, pričom zánik tejto povinnosti je možné viazať iba na zánik takéhoto oprávnenia, v prípade p. Ing. L. je ním dátum 19. septembra 2001. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v odvolaní proti rozsudku súdi prvého stupňa neuvádza žiadne nové skutočnosti, resp. právne argumenty, na ktoré by doposiaľ nebolo reagované.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania a v rozsahu žaloby bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o povinnosti Ing. D. L., ako platiteľky poisťného, zaplatiť poplatok z omeškaniavo výške 155,14 € spolu s trovami konania v sume 0,99 € z dôvodu, že poisťné za obdobie od 1. apríla 2001 do 22. augusta 2001, neodviedla vôbec.

V zmysle § 23 ods.1 a 2 zákona č.273/1994 Z.z., ak poisťovňa zistí, že platiteľ poisťného neuhradil poisťné včas a v správnej výške, predpíše platiteľovi poisťného poplatok z omeškania vo výške 0,2 % z dlžnej sumy poisťného za každý kalendárny deň, prípadne odo dňa pôvodnej splatnosti poisťného za príslušný kalendárny mesiac alebo odo dňa skrátenia tohto poisťného za príslušný kalendárny mesiac do dňa, keď bola dlžná suma poukázaná na účet príslušnej poisťovne.

Žalobca v konaní namietal neexistenciu povinnosti Ing. L. platiť poistné z titulu jej samostatnej zárobkovej činnosti. Účasť na poistení z titulu tejto činnosti je základom nielen pre platenie poistného ale aj poplatku z omeškania z tohto titulu.

Odvolací súd zistil, že žalobca podal žalobu aj proti rozhodnutiu žalovaného č. DK 91/000394/2006/R zo dňa 18. júna 2009, ktorým žalovaný zamietol odvolanie platiteľky poistného a potvrdil platobný výmer č. 3444/04 zo dňa 29. septembra 2004 o uložení o povinnosti zaplatiť dlžné poistné za obdobie od 1. apríla 2001 do 22. augusta 2001 v sume 65,65 € a trovy konania v sume 0,99 €. Krajský súd v Bratislave právoplatným rozsudkom z 25. mája 2010, č. k. 3S 254/09-27, uvedené rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa obsahu administratívneho spisu žalovaný nové rozhodnutie o povinnosti platiteľky poistného zaplatiť dlžné poistné za obdobie od 1. apríla 2001 do 22. augusta 2001 doposiaľ nevydal.

Z uvedeného vyplýva, že nebol preukázaný základ rozhodnutia, teda samotná povinnosť zaplatiť poistné z titulu samostatnej zárobkovej činnosti, bez čoho nie je preukázaná dôvodnosť predpísania poplatku z omeškania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 222 ods. 3 O.s.p. nariadil opravu napadnutého rozsudku, čo do dátumu jeho vydania, keďže uvedením dátumu 18. mája 2010 ide o chybu v písaní pri opise rozhodnutia (§ 164 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok